

[**ROZSTRZELAĆ** *vb pf*

rozstrzelać, rostrzelać.

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w roz-).

praet 3 sg f rostrzelała. ◇ 3 pl m pers rozstrzelali.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. rozstrzelić.

1. *Rozbić strzelając; diffulminare, dilacerare iaculis, discerpere glandibus Cn [co]:* Iákoż gdy fkrzynkę iáką háyducy pod mury zániesli/ drażniąc ie/ to plwáli ná nie láiąc frodze/ y zaráz ią rozstrzeláli. *BielKron 1597 788.*

2. *Rozmieścić w różnych miejscach, rozproszyć (o ludziach); przen [kogo]:*

Zwrot: »po świecie rostrzelać«: Iam [tj. Roma, córka króla Laurenckiego] naypirńzym [...] przodkom w ten czás pánowálá/ Ktorych Troiá po świecie dźiwnie rostrzelálá. KmitaPoczqt A2.

Formacje współrdzenne cf STRZELAĆ.

Cf ROZSTRZELANY